

Vážený pane Vinklári,

stále a stále přemýšlím o tom, co je pro naši ponikelskou školu nejlepší. Stejně jako jste se vyjádřil vy ve svém dopise, i já mohu říci, že mi to je všechno líto. Prosím, přijměte tento dopis jako shrnutí všeho, co se za posledních několik let odehrálo ve škole a je s tím potřeba něco dělat.

Vaši osobu, coby pana ředitele naší ZŠ jsem měla možnost poznat nejen jako maminka dvou dětí, které chodí samozřejmě do ponikelské školy, ale také coby starosta obce. Jako maminka dětí, které si pouze občas postěžují na toho či onoho pana učitele/učitelku, na nedobré jídlo, na drzé spolužáky, bych s jejich chováním a prospěchem fungování ponikelské školy nezpochybňovala. I přes občasné úrazy žáků bych asi neshledávala nic, co by mě mělo znepokojovat.

Bohužel. Jako maminky se mě osobně dotklo vyučování „veselého“ pana učitele, na jehož zajímavé praktiky při vyučování jste byl několikrát zaměstnanci školy a maminkami upozorňován. Problém jste řešil, až když nastal opravdový problém, což s sebou přineslo ztrátu dobrého jména ponikelské školy, která si ho bude velmi těžko získávat zpět. Další, co se mě osobně dotklo a tím ztrácím důvěru ve vás, ale i v další učitele, kteří o úrazu věděli a nikterak nezasáhli, je prosincový případ zranění oka. Hlavně úrazy hlavy by měly být absolutně nezlehčovaným zraněním. Měl jste několik možností jak se zachovat, bohužel jste si vybral tu nepřijatelnou pro všechny rodiče, kteří vám svěřují svoje děti do péče.

Znovu zdůrazňuji, že se úrazy stávají a stávat se budou i přes sebevětší snahu, ovšem následné chování by mělo vypadat jinak. Od poskytnutí odborné péče po komunikaci s rodiči, zaměstnanci školy i zúčastněnými dětmi.

Jaká nápravná opatření navrhne vedení obce netuším, protože nápravná opatření byste měl v první řadě přednést vy. Děti vás nyní velmi pečlivě sledují při každé hodině tělocviku a všímají si věcí, které jsou možná maličkostmi, ale teď jsou bohužel pro vaši osobu nepřijatelné (žíněnky pod žebřiny, záchrana při běhu po úzké straně lavičky, sledování hry, pověřování žáka dozorem nad ostatními,.....). Děti vám nevěří, co s tím uděláte? Máte za sebe náhradu pro hodiny tělocviku?

Se třemi silnými články, třemi výbornými učiteli jsme se v minulém školním roce rozloučili. Proč nechává škola studovat zaměstnance školy, když jejich odbornost nepotřebuje?

Spolupráce se Školskou radou byla vždy, alespoň podle pár členů ŠR, vlažná. I spolupráce vaše s vedením obce byla vlažná – i to je možná chyba moje coby starostky. Měla jsem na vás vyvíjet větší nátlak, dávat podněty a termíny ukončení práce na problému. Na druhou stranu si myslím, že slovo ředitel je od slova řídit, nikoliv být řízen. O problému s ubývajícími žáky naší školy víte již kolik let. I předminulá starostka s vámi tuto problematiku řešila. Za celou tu dobu jste neudělal nic. Pokud ano, vedení obce o tom nebylo dostatečně informováno. Možná jste situaci podcenil proto, že vám vedení obce vždycky vyšlo vstříc a nedělalo problémy s přidělením peněz. Teď bude třeba velmi úzce spolupracovat s obcí, neboť výše požadované finanční podpory velmi prudce roste. Navíc obecní zastupitelstvo schválilo (zastupitelstvo bylo včera, zatím jen odhaduji výsledek hlasování) další finanční podporu pro všechny žáky naší ponikelské školy. To znamená další balíček peněz.

Za poslední čtyři roky obec do rozšíření a modernizace ponikelské školy investovala 19milionů na stavbu tělocvičny, cca 750.000 na přestavbu školní kuchyně, v letošním roce přibude více než 8milionů na zateplení celé školy. To je z celkového objemu 8,5mil.korun z obecního rozpočtu mimo každoroční příděl na provoz.

Víte, mám z vás takový pocit, že funkce ředitele je pro vás zaměstnání jako třeba místo účetního ve státním podniku. Ano, ve Školském zákoně je dáno, co má ředitel dodržovat, jaké jsou jeho povinnosti, ale není tam už napsáno, že by se o svěřenou školu, zaměstnance a žáky měl starat tak, jako by to byla jeho vlastní firma. Se zaměstnanci hovořit, snažit se je motivovat k dalším činnostem, radit se s nimi a hledat nové nápady, aby se všichni cítili dobře. Teď je pro každého, podle mého pocitu, vyučování pouze jeho zaměstnáním, odučit své a honem domů. To je špatně. Na druhou stranu se vás učitelský kolektiv zastal a vyslovil vám důvěru. Nepochybuji o tom, že jste dobrý a férový člověk, ovšem to na funkci ředitele v současné době nestačí. To už jsem někde psala. Trošku podezřívám některé s učitelů, že vás podpořili proto, protože jste jejich prohřešky přísně neřešil nebo je vzal na svou osobu, některé z nich z toho, že teď mají klid, že je nikdo neúkoluje, nekritizuje.

Kdyby v ponikelské škole bylo 150žáků, určitě by vám nebyla vyčítána vaše vlačnost při řešení problémů, některé bychom asi neřešili vůbec. Teď vám z celkového počtu žáků **68** odjedou minimálně dva žáci, co s tím uděláte? Přivezete nějaké odjinud? Přivezete děti svoje? Přesvědčíte maminky, aby ještě změnily svůj názor?

Jste otec tří dětí, vaše situace při opuštění pracovního místa na vaši žádost by pro vás byla dosti složitá. Na druhou stranu nad vámi drží ochrannou ruku několik desítek stran tištěného papíru, který si říká Školský zákon. Podpořil vás učitelský sbor, škoda že nemohu říci zaměstnanci školy. Snad chápu, že kvůli několika jedincům, kteří vyjádřili svůj názor, nebudete riskovat svoji budoucnost. **Jen mi chybí pádné argumenty na obhajobu vašeho setrvání coby ředitele z vaší strany. O co se budete snažit, co změníte, v čem se polepšíte, na co se zaměříte, plány do budoucnosti, ...** Zároveň mi chybí výčet toho, co jste pro školu udělal jako ředitel kromě svých předepsaných povinností daných zákonem. Poznámka k vašemu dopisu: coby ředitel nemusíte nikde vyjíždět s dětmi na závody a další akce, ale máte pověřit někoho, kdo s nimi pojede. Pokud jste ale i jediný tělocvikář na škole, bude to asi nutností, nikoliv zásluhou.

Získat důvěru ponikelských bude pro vás velmi těžký úkol. Třeba nám chcete dokázat, že to zvládnete. Třeba nechcete utíkat od někud, když máte svědomí čisté a dle svých slov jste nepochybil. Třeba se vám podaří rodiče přesvědčit – byla by škoda, kdyby ponikelské děti jezdily do škol okolních a k nám děti z okolí, protože nabídneme různé úlevy. Všechno ale vyžaduje jedině, a to úplně jiný přístup k řešení problémů z vaší strany.

Zároveň se školou základní přicházejí další problémy, které se přímo dotýkají školy mateřské. Myslím, že vám pracovnice školky byly vždy nápomocny. Pokud se situace na škole základní zásadně nezmění, samozřejmě k lepšímu, bude to mít i velmi špatný dopad na školu mateřskou.

„Malá škola – péče o každého“ : je hodna ponikelská škola tohoto názvu současného školního vzdělávacího programu? Kde je individuální přístup jednotlivých vyučujících k jednotlivým žákům, v čem spočívá? Jak škola diskutuje s rodiči? Jakou formou informuje veřejnost o novotách a záměrech, problémech školy?

Prosím o odpověď na tento dopis, nepíšu ho pouze za sebe, ale i za některé další maminky, které o problému na naší škole vědí. Prosím, abyste se nad osudem ponikelské školy zamyslel a začal ji brát jako vizitku své práce a kolektivu, který v ní pracuje. Abyste se více zajímal o problémy dětí a jejich rodičů, ale v první řadě je o kvalitách svých a školského kolektivu přesvědčil. Pokud již není pozdě.

Míla Kavánová
V Poniklé 6.dubna 2011